

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พุทธศักราช ๒๕๖๗

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นริศรานุวัดติวงศ์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามพระราชกฤษฎีกาลงวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๖)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราช
โองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า เนื่องจากพาณิชยกรรมของประเทศได้
เจริญขึ้น สมควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการไปรษณีย์ซึ่งยังคงใช้อยู่ในเวลานี้ เพื่อให้ความ
สะดวกแก่ประชาชนและเหมาะสมแก่กาลสมัยยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อความเบื้องต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติไปรษณีย์ พุทธศักราช

๒๕๖๗”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกำหนดไปรษณีย์ รัตนโกสินทรศก ๑๑๖ และบรรดา

กฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่น ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บทวิเคราะหค์ศัพท์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้บังคับบัญชาราชการกรมไปรษณีย์โทรเลข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๒) “อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข ผู้แทนหรือเจ้าพนักงานอื่น ซึ่งทำการในตำแหน่งอธิบดี
- (๓) “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานกรมไปรษณีย์โทรเลข
- (๔) “กรม” หมายความว่า กรมไปรษณีย์โทรเลข
- (๕) “ที่ทำการไปรษณีย์” หมายความว่า ตลอดถึงโรงเรือนสิ่งปลูกสร้าง ห้อง ยานพาหนะ หรือสถานที่ทุกแห่งที่ใช้เป็นที่ทำการไปรษณีย์
- (๖) “ตู้ไปรษณีย์” หมายความว่า ที่รับไปรษณีย์ภัณฑ์ทุกชนิด ซึ่ง กรมไปรษณีย์โทรเลขจัดไว้
- (๗) “ถุงไปรษณีย์” หมายความว่า ตลอดถึง ถุง หีบ ห่อ ซอง หรือซองหุ้มห่ออื่น ๆ สำหรับบรรจุไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ แม้ถุงนั้นจะมีไปรษณีย์ภัณฑ์อยู่หรือไม่ก็ตาม
- (๘) “ไปรษณียากร” หมายความว่า ค่าธรรมเนียมที่ต้องเสียสำหรับส่ง ไปรษณีย์ภัณฑ์ทางไปรษณีย์
- (๙) “ตราไปรษณียากร” หมายความว่า บัตรตราใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีจัดให้ขึ้น เพื่อใช้ เป็นค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่น หรือจำนวนเงินที่จะต้องเสียในการส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ รวมทั้งตราไปรษณียากรสำหรับผนึก หรือตราไปรษณียากรที่พิมพ์ ดุน หรือแสดงไว้โดยวิธีอื่นบนซอง กระดาษห่อ ไปรษณีย์บัตรหรือสิ่งอื่น ๆ
- (๑๐)^๒ “ไปรษณีย์ภัณฑ์” หมายความว่า จดหมาย ไปรษณีย์บัตร ไปรษณีย์บัตรตอบ รับ หนังสือกิตติยคดี ตัวอย่างหรือแบบสินค้า ของตีพิมพ์ทุกชนิด หนังสือพิมพ์ลงทะเลเบียน ห่อจดหมาย ห่อพัสดุ ธนาณัติ เช็คไปรษณีย์ หรือวัตถุอย่างอื่นที่นำมาใช้ในการสื่อสารไปรษณีย์
- (๑๑) “ธนาณัติ” หมายความว่า ตราสารซึ่งที่ทำการไปรษณีย์แห่งหนึ่ง สั่งให้ที่ทำการไปรษณีย์อีกแห่งหนึ่งจ่ายเงิน
- (๑๒) “ไปรษณีย์นิเทศ” หมายความว่า สมุดกฐข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศว่าด้วยการไปรษณีย์ทั่วไป อันพึงต้องปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามสัญญาสากลไปรษณีย์
- (๑๓)^๓ “เช็คไปรษณีย์” หมายความว่า ตราสารสำหรับขายแก่ประชาชน เพื่อ ประโยชน์ในการส่งเงินโดยเจ้าพนักงาน ณ ที่ทำการไปรษณีย์แห่งหนึ่ง ให้เจ้าพนักงาน ณ ที่ทำการไปรษณีย์แห่งใดแห่งหนึ่งจ่ายเงินให้แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งระบุนามไว้ หรือผู้ถือตราสารนั้น

หมวด ๒

อำนาจสิทธิขาด

มาตรา ๕ รัฐบาลทรงไว้ซึ่งอำนาจสิทธิขาดที่จะจัดการไปรษณีย์ และตั้งที่ทำการไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักร

อำนาจนี้มอบหมายให้ไว้แก่กรมซึ่งมีสิทธิและหน้าที่จัดการไปรษณีย์ และตั้งที่ทำการ

^๒ มาตรา ๔ (๑๐) นิยามคำว่า “ไปรษณีย์ภัณฑ์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติไปรษณีย์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓

^๓ มาตรา ๔ (๑๓) นิยามคำว่า “เช็คไปรษณีย์” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติไปรษณีย์ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓

ไปรษณีย์ขึ้น ตามที่รัฐมนตรีเห็นสมควร และมีหน้าที่ทำกิจการต่าง ๆ อันเกี่ยวแก่การรับ รวบรวม ส่ง
จ่าย และส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์ตามกฎหมาย ข้อบังคับ และคำสั่งที่ตั้งขึ้น

การตั้งหรือเลิกที่ทำการไปรษณีย์ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ เมื่อกรมได้จัดการไปรษณีย์ขึ้นที่ใดแล้ว ห้ามมิให้บุคคลซึ่งไม่ได้รับอำนาจ
ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น ส่ง จัดให้ส่ง ผ่าก ส่งมอบให้แก่ผู้อื่นเพื่อให้ไปส่ง นำส่ง หรือ
กระทำการอื่นเกี่ยวกับการนำส่งจดหมาย หรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่
ในกรณีต่อไปนี้

(๑) จดหมายหรือไปรษณียบัตรไม่เกินสามฉบับที่ฝากผู้เดินทาง โดยผู้รับฝากนั้นมิได้
รับเงินเดือน ค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์อย่างใด ๆ ในกรณีนั้น

(๒) จดหมายหรือไปรษณียบัตรที่ได้จัดให้ผู้เดินทางหนังสือพิเศษถือไป และเกี่ยวข้องด้วย
กิจธุระของผู้ฝาก หรือผู้รับจดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้นโดยเฉพาะ และผู้เดินทางหนังสือนั้นต้องห้ามมิ
ให้รับจดหมายหรือไปรษณียบัตรจากผู้อื่น หรือนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรให้แก่ผู้อื่น

(๓) จดหมายหรือไปรษณียบัตรที่เกี่ยวข้องเฉพาะสินค้า หรือทรัพย์สินที่ส่งไปโดย
ทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ ซึ่งจะต้องส่งมอบพร้อมกับสินค้าหรือทรัพย์สินนั้นโดยมิต้องเสีย
ค่าจ้าง รางวัล หรือได้ผลประโยชน์อย่างใดในการรับนำไป หรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น
แต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น ต้องให้เจ้าพนักงานตรวจดูได้ และต้องมีคำว่า “จดหมายของผู้รับ
ตราส่ง” หรือถ้อยคำอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๖ ห้ามมิให้บุคคลต่อไปนี้นำส่ง รับ รวบรวม
หรือส่งมอบจดหมาย หรือไปรษณียบัตร แม้ว่าตนจะมีได้รับเงินเดือนค่าจ้าง รางวัล หรือผลประโยชน์
อย่างใด ๆ กล่าวคือ

(๑) ผู้ทำการรับขนของ หรือคนโดยสารโดยปกติ รวมทั้งผู้ขับ ลูกจ้าง หรือตัวแทน
ของบุคคลนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จดหมาย หรือไปรษณียบัตรอันเกี่ยวข้องกับของซึ่งรับขนนั้น

(๒) เจ้าของ นาย ผู้บังคับการ หรือกะลาสีเรือ หรืออากาศยาน ที่ผ่านหรือแล่นไป
ตามแม่น้ำลำคลอง หรือในอากาศภายในราชอาณาจักร หรือแล่นผ่านไปตามฝั่งทะเล หรือระหว่าง
ท่าเรือ หรือที่ใด ๆ ภายในราชอาณาจักร หรือระหว่างที่ใด ๆ ภายในและภายนอกราชอาณาจักร หรือ
ลูกจ้าง หรือตัวแทนของบุคคลนั้น ๆ เว้นแต่จดหมายหรือไปรษณียบัตรนั้น เกี่ยวกับของที่รับขนนั้น
หรือเป็นจดหมาย หรือไปรษณียบัตรที่ได้รับไว้เพื่อนำส่งไปโดยได้รับอำนาจจากกรม

มาตรา ๘ กรมไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในการที่ไปรษณีย์ภัณฑ์ซึ่งอยู่ในระหว่างส่งทาง
ไปรษณีย์สูญหาย ส่งผิด เน้นซ้ำ แตกหัก หรือบุบสลาย เว้นไว้แต่ในกรณีพิเศษที่มีกฎหมายหรือกฎ
ข้อบังคับระบุไว้แจ้งชัดว่าต้องเสียค่าทำขวัญ

มาตรา ๙ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจอนุญาตโดยออกเป็นข้อบังคับข้อ
สัญญา และเงื่อนไขทั่วไป หรือให้แก่เฉพาะบุคคลในกรณีพิเศษ

(๑) ให้ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับอนุญาตขึ้นภายในราชอาณาจักร

(๒) ให้ส่ง นำส่ง หรือส่งมอบไปรษณีย์ภัณฑ์โดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์

(๓) ให้ผู้อื่นรวบรวมไปรษณียภัณฑ์ เพื่อส่งโดยทางไปรษณีย์ หรือโดยทางที่ได้
อนุญาตเป็นพิเศษตามมาตรานี้

(๔) ให้ทำกิจการอย่างอื่นทั่วไปตามที่เห็นสมควร เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓

ไปรษณียากร

มาตรา ๑๐ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราไปรษณียากร และ
ค่าธรรมเนียมอื่นในการส่งไปรษณียภัณฑ์ทางไปรษณีย์ภายในราชอาณาจักรตามความใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือเกี่ยวแก่ไปรษณียภัณฑ์ต่างประเทศ ซึ่งมีบทกำหนดไว้ตามสัญญาสากล
ไปรษณีย์และวางข้อบังคับกำหนดข้อสัญญาและเงื่อนไข ในการเรียกเก็บไปรษณียากรตามที่กำหนดไว้
นั้น

มาตรา ๑๑ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับ

(๑) ให้เสียไปรษณียากรล่วงหน้าสำหรับไปรษณียภัณฑ์ที่ส่งภายในราชอาณาจักรทุก
ประเภท หรือแต่บางประเภทและกำหนดวิธีที่จะต้องเสียไปรษณียากรล่วงหน้า

(๒) กำหนดอัตราไปรษณียากรที่จะต้องเสียสำหรับไปรษณียภัณฑ์ภายใน
ราชอาณาจักร เมื่อมิได้เสียไปรษณียากร หรือได้เสียล่วงหน้าไว้ไม่พอ

(๓) กำหนดวิธีที่จะสั่งให้ส่งไปรษณียภัณฑ์ต่อไปยังที่อื่นโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
หรือต้องเสียเพิ่มขึ้นอีก ตามแต่จะระบุไว้ในข้อบังคับ

(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม “การส่งด่วน” คือ นำส่งนอกเวลาส่งธรรมดา
สำหรับไปรษณียภัณฑ์เพิ่มขึ้น หรือใช้แทนอัตราไปรษณียากรที่ต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ว่าด้วยกิจการอย่างอื่นทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับไปรษณียากร

ข้อบังคับนี้ เมื่อได้โฆษณาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ผู้รับไปรษณียภัณฑ์ ซึ่งยังมีไปรษณียากรหรือค่าธรรมเนียมอื่นที่ต้องเสีย
ตามพระราชบัญญัตินี้ค้างอยู่จำต้องชำระค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นนั้นในขณะที่รับ
ไปรษณียภัณฑ์ เว้นแต่จะส่งคืนเสียทันทีโดยมิได้เปิดผนึกหรืออ่านข้อความ

ถ้าอธิบดีเห็นว่าไปรษณียภัณฑ์นั้นได้มีผู้แกล้งส่งมาเพื่อเป็นเครื่องรบกวนผู้รับ จะงด
ไม่เรียกเก็บไปรษณียากรนั้นก็ได้อ

ถ้าผู้รับไม่ยอมรับ หรือส่งคืนไปรษณียภัณฑ์ซึ่งยังมีไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียม
อื่นตามพระราชบัญญัตินี้ค้างอยู่ดังกล่าวแล้ว หรือถ้าผู้รับตาย หรือหาตัวไม่พบ ผู้ฝากจำต้องชำระค่า
ไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นที่ค้างอยู่นั้นจนครบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับไปรษณียภัณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีจากที่แห่งใดแห่งหนึ่ง
ภายนอกราชอาณาจักร และเจ้าพนักงานได้เสียค่าภาษีนั้นให้แก่ด่านภาษีใดหรือ ณ ที่ใดแล้ว เงินค่า

ภาษานั้นให้เรียกคืนได้เหมือนหนึ่งว่าเป็นไปรษณียากรที่ค้างอยู่ตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔ ในการเรียกร้องให้ใช้ไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับไปรษณียภัณฑ์ที่ค้างอยู่ตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) เมื่อได้ยื่นไปรษณียภัณฑ์ที่มีเครื่องหมายของเจ้าพนักงานแสดงว่าผู้รับไม่ยอมรับ หรือผู้รับตาย หรือหาตัวไม่พบ ให้ถือเป็นหลักฐานเบื้องต้นว่า การได้เป็นจริงตามข้อความที่ได้แสดงนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ถ้าได้ความว่า ไปรษณียภัณฑ์มาจากผู้ใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ฝาก เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ เครื่องหมายของเจ้าพนักงานกรมไปรษณีย์โทรเลขแห่งกรุงสยามหรือต่างประเทศบนไปรษณียภัณฑ์ใดแสดงว่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับไปรษณียภัณฑ์นั้นยังค้างอยู่ ให้ถือเป็นหลักฐานเบื้องต้นว่า จำนวนเงินตามที่ปรากฏนั้นได้ค้างอยู่จริง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๔

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราไปรษณียากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีจัดให้มีตราไปรษณียากรชนิดต่าง ๆ และบอกมูลค่าตามที่เห็นว่าจำเป็น และให้มีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขราคาตราไปรษณียากรนั้น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราไปรษณียากรที่ได้จัดให้มีขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขราคานั้น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับ

(๑) ว่าด้วยการจ่าย ขาย เก็บรักษา และใช้ตราไปรษณียากร

(๒) กำหนดราคาตราไปรษณียากรที่จะขาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ระบุบุคคลที่จะขายตราไปรษณียากร กับวางอัตราและเงื่อนไขในการขาย

(๔) กำหนดหน้าที่และสินจ้าง ที่จะให้แก่ผู้ขายตราไปรษณียากร

(๕) วางเงื่อนไขในการปฐตราไปรษณียากร การลบเลือน ทำให้เสียสภาพและว่าด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตราไปรษณียากรอย่างใด ควรรับหรือไม่ควรรับไว้ใช้เป็นค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่น

(๖) แสดงประเภทไปรษณียภัณฑ์ที่อาจเสียไปรษณียากรเป็นเงิน และใช้เครื่องหมายอย่างอื่นประทับแทนตราไปรษณียากรเป็นค่าไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นที่จะต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๗) ว่าด้วยกิจการอย่างอื่นทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับตราไปรษณียากร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๕

การรับและส่งไปรษณียภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๘ ไปรษณีย์ภัณฑ์อันจะส่งทางไปรษณีย์นั้น จะต้องให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่น และกฎข้อบังคับที่ได้ตั้งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๙ ไปรษณีย์ภัณฑ์นั้น ให้ถือว่าอยู่ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ ตั้งแต่เวลาที่ได้อัดลงในตู้ไปรษณีย์ หรือได้มอบให้แก่เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ จนถึงเวลาที่ได้นำส่งถึงผู้รับ หรือส่งกลับคืนมายังผู้ฝาก หรือได้จัดการเป็นอย่างอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐ ผู้ฝากมีสิทธิที่จะถอนไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นคืนจากที่ทำการไปรษณีย์ หรือเปลี่ยนชื่อหรือที่อยู่ หรือให้จัดการแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นเป็นอย่างอื่นได้ตลอดเวลาที่ไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นยังอยู่ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับว่าด้วยการรับและส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ทางไปรษณีย์ทั่วไป แต่โดยเฉพาะไม่ลบล้างอำนาจทั่วไป คือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ระบุชนิดวัตถุที่ไม่อนุญาตให้ส่งทางไปรษณีย์

(๒) วางเงื่อนไขในการส่งวัตถุทางไปรษณีย์

(๓) วางระเบียบการกัก และจำหน่ายวัตถุ ที่ส่งทางไปรษณีย์อันเป็นของต้องห้าม หรือต้องพิกัตภาษี หรือฝ่าฝืนต่อกฎข้อบังคับที่ได้ตั้งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) จำแนกประเภท และวางระเบียบว่าด้วยสัณฐาน ขนาดน้ำหนัก เครื่องหุ้มห่อ และการผูกมัด กับการใช้ไปรษณีย์ภัณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) วางระเบียบการออกใบรับ การออกและรับใบสำคัญในการรับและส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ และกำหนดจำนวนเงินที่จะต้องเสียนอกจากไปรษณียากร สำหรับใบรับและใบสำคัญนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) กำหนดประเภทไปรษณีย์ภัณฑ์อันควรอยู่ในลำดับจ่าย หรือส่งก่อนและหลังตามที่จำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๗) กำหนดเวลาและวิธีให้รับและส่งไปรษณีย์ภัณฑ์

ข้อบังคับนี้เมื่อได้โฆษณาแล้วให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ ให้อธิบดีจัดทำไปรษณีย์นิเทศขึ้น เพื่อใช้ประกอบกับพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

และให้มีอำนาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขตัดทอนเพิ่มเติมหรือยกเลิกเพิกถอนเสียได้เป็นคราว ๆ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ไปรษณีย์นิเทศนั้น เมื่อได้รับอนุมัติของรัฐมนตรีและได้โฆษณาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๓ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งวัตถุมีคมที่ไม่มีเครื่องหุ้มห่อป้องกันพอ หรือวัตถุระเบิดหรือสิ่งโสโครก หรือสิ่งมีพิษ หรือสัตว์มีชีวิต หรือสิ่งของที่มีสภาพอันน่าจะทำให้เกิดอันตราย หรือเสียหายแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือแก่เจ้าพนักงาน เว้นไว้แต่จะมีข้อบังคับหรือเงื่อนไขกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้บุคคลใดส่งทางไปรษณีย์ ซึ่งไปรษณีย์ภัณฑ์อันเห็นได้ประจักษ์ว่ามีถ้อยคำ เครื่องหมาย หรือลวดลายเป็นเสี้ยนหนามแผ่นดิน หรือหยาบชำลามกหรือเป็นที่ยุ่งส่งเสริมให้มีการกำเริบหรือหยาบคาย หรือชู้เชื้อ หรือกรรโชก หรือผรุสวาทอย่างร้ายแรง หรือสิ่งอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมาย

มาตรา ๒๕ ไปรษณีย์ภัณฑ์ใดที่ส่งทางไปรษณีย์เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ อธิบดีอาจมีคำสั่งตามควรแก่กรณีกล่าวคือ

(๑) ให้กักไว้หรือส่งต่อไป หรือส่งกลับคืนไปยังผู้ฝาก หรือให้จำหน่ายเป็นอย่างอื่น

(๒) ให้เปิดตรวจ หรือทำลายเสียได้ ถ้าจำเป็นและเมื่อทำลายแล้ว ให้แจ้งไปให้ผู้ฝากทราบ

(๓) ให้ส่งตรงไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อมีเหตุสงสัยว่าเป็นความผิดอาญา เพื่อจัดการฟ้องร้อง

มาตรา ๒๖ ในเวลาที่ได้ประกาศใช้กฎอัยการศึก หรือในเวลาสงคราม รัฐมนตรีหรือเจ้าพนักงานคนใดที่ได้รับอำนาจพิเศษจากรัฐมนตรี เพื่อการนี้อาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้งดการส่งหรือกักไปรษณีย์ภัณฑ์ประเภทใด ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์นั้นไว้ได้ หรือให้จัดการจำหน่ายโดยวิธีใดแล้วแต่เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งจะได้กำหนด

มาตรา ๒๗ ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นว่า ไปรษณีย์ภัณฑ์ใดเป็นจดหมายหรือไปรษณียบัตร หรือเป็นไปรษณีย์ภัณฑ์ประเภทอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายข้อบังคับและคำสั่งที่ได้ตั้งขึ้นให้ถือเอาคำวินิจฉัยของอธิบดี แต่รัฐมนตรีอาจแก้ไขคำวินิจฉัยนั้นได้เมื่อเห็นสมควร

หมวด ๖

การลงทะเบียนและการประกัน

มาตรา ๒๘ ผู้ฝากอาจขอให้ลงทะเบียนหรือประกันไปรษณีย์ภัณฑ์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ ตามกฎข้อบังคับที่ได้ตั้งขึ้น

มาตรา ๒๙ กรมจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในการที่ไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนสูญหายไป หรือไปรษณีย์ภัณฑ์รับประกันแตกหัก หรือสูญหายไปในช่วงส่งทางไปรษณีย์ตามข้อบังคับที่ใช้เวลานั้น เว้นไว้แต่การแตกหักหรือสูญหายนั้น เกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดแต่สภาพแห่งไปรษณีย์ภัณฑ์นั่นเอง หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ฝาก หรือผู้รับ

มาตรา ๓๐ เมื่อกรมจะต้องใช้ราคาไปรษณีย์ภัณฑ์ที่แตกหักหรือสูญหายไปนั้น โดยที่ผู้ฝากได้ระบุแจ้งราคาไว้แล้วให้ถือว่ากรมระบุแจ้งราคาไว้ นั้น เป็นข้อสันนิษฐานว่าไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นมีราคาตามที่ได้ระบุแจ้งไว้ แต่ทั้งนี้ผู้ฝากจะเรียกค่าสินไหมทดแทนเกินกว่ากำหนดราคาที่ได้ระบุแจ้งไว้ นั้นหาได้ไม่

มาตรา ๓๑ ผู้รับ หรือผู้ฝากมีสิทธิที่จะขอให้เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์ที่จะส่งมอบแก่ตน ก่อนรับต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นทำบันทึกแสดงพฤติการณ์หรือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏแก่ตนไว้ แล้วลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่ายไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๓๒ ในเรื่องความรับผิดชอบของกรมในการที่ไปรษณีย์ภัณฑ์แตกหักหรือสูญหาย นั้น ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นกำหนดปีหนึ่งนับแต่วันส่งมอบ หรือวันที่ควรจะได้ส่งมอบ

มาตรา ๓๓ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจออกข้อบังคับว่าด้วยการลงทะเบียน และการประกันไปรษณีย์ภัณฑ์ทั่วไป แต่โดยเฉพาะไม่ลบล้างอำนาจทั่วไป คือ

- (๑) กำหนดว่าไปรษณีย์ภัณฑ์ประเภทใด ที่อาจให้ลงทะเบียนหรือเอาประกันได้ หรือต้องบังคับให้ลงทะเบียนหรือให้เอาประกัน
- (๒) กำหนดว่าไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ต้องบังคับให้ลงทะเบียนหรือเอาประกัน ซึ่งได้ส่งไป โดยมีได้ลงทะเบียนหรือเอาประกันนั้นให้ส่งกลับคืนแก่ผู้ฝาก หรือให้ส่งต่อไปยังผู้รับ หรือให้จัดการเป็นอย่างอื่น

(๓) จำกัดจำนวนเงิน สำหรับลงทะเบียน หรือรับประกันไปรษณีย์ภัณฑ์ และจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทน

(๔) วางระเบียบที่ต้องเสียไปรษณียากร หรือค่าธรรมเนียมอื่นสำหรับลงทะเบียน หรือรับประกัน และการออกใบรับใบสำคัญสำหรับการลงทะเบียนหรือรับประกันนั้น

(๕) กำหนดเวลาและระเบียบว่าด้วยการจัดส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน หรือรับประกันที่ส่งมอบแก่ที่ทำการไปรษณีย์

ข้อบังคับนี้เมื่อได้โฆษณาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๔ ถ้ากรมได้หาความตกลงไว้กับต่างประเทศเป็นพิเศษว่าด้วยการรับและ ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนหรือรับประกันทางไปรษณีย์ไว้อย่างใด ให้ใช้ความตกลงนั้นเป็นข้อบังคับ

หมวด ๗
ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้

มาตรา ๓๕ อธิบดีอาจออกข้อบังคับว่าด้วยวิธีจำหน่ายไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ไม่สามารถส่งได้เพราะเหตุใดเหตุหนึ่งซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่าไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ แต่โดยเฉพาะไม่ลบล้างอำนาจทั่วไป คือ

(๑) กำหนดเวลาให้ที่ทำการไปรษณีย์ปลายทางเก็บรักษาไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้พักไว้ ณ ที่ทำการไปรษณีย์นั้น

(๒) จัดให้มีการโฆษณาบัญชีไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ทุกประเภทหรือแต่บางประเภท ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้นั้น เมื่อได้พักไว้ ณ ที่ทำการไปรษณีย์ปลายทางครบ

กำหนดเวลาแล้ว ให้ส่งกลับไปยังที่ทำการไปรษณีย์ต้นทาง เพื่อคืนให้แก่ผู้ฝาก หรือให้ส่งตรงไปยังกรม

มาตรา ๓๖ ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ที่กรมได้รับไว้ตามมาตรา ๓๕ ให้จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าสามารถจะส่งได้ ให้สลักหลังเสียใหม่แล้วส่งไปยังผู้รับโดยทางไปรษณีย์

(๒) ถ้าจะทำได้แล้วไม่ได้ ให้เจ้าพนักงานผู้ถืออธิบดีได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อการนี้เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นออก เพื่อให้ทราบชื่อและที่อยู่ของผู้ฝาก แต่จำต้องสงวนข้อความที่ได้ทราบนั้นไว้เป็นความลับ แล้วให้ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นคืนไปยังผู้ฝากทางไปรษณีย์ โดยมีต้องเสียค่าธรรมเนียมหรือจะต้องเสียอีกตามแต่จะกำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา ๓๗ ไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ ที่ไม่สามารถจะจัดการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖ ให้หักไว้มีกำหนดเวลาต่อไปอีก หรือให้จัดการสถานใดแล้วแต่จะได้วางไว้ในข้อบังคับ แต่ถ้า

(๑) เป็นจดหมายและไปรษณียบัตรให้ทำลายเสีย

(๒) เป็นทรัพย์สินซึ่งไม่อาจเสื่อมสูญโดยสภาพ ซึ่งพบในไปรษณีย์ภัณฑ์ส่งไม่ได้ ให้หักไว้มีกำหนดหนึ่งปี เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้ว ไม่มีผู้ใดมาอ้างว่ามีสิทธิในทรัพย์สินนั้น ให้ตกเป็นสิทธิของรัฐบาล

หมวด ๘

กฎไปรษณีย์ส่งทางเรือ

มาตรา ๓๘ นายเรือของเรือทุกลำที่จะออกจากท่าหรือที่แห่งหนึ่งภายในราชอาณาจักร ไปยังท่าหรือที่อีกแห่งหนึ่งภายในหรือนอกราชอาณาจักร จำต้องรับส่งไปรษณีย์ที่เจ้าพนักงานคนใดคนหนึ่งนำมามอบให้เพื่อส่งไปกับเรือนั้นและต้องออกใบรับให้ และเมื่อถึงท่าหรือที่ที่ต้องส่งไปรษณีย์นั้นแล้ว ให้นำส่งโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๙ เจ้าของเรือทุกลำหรือตัวแทน ที่กำหนดจะส่งเรือออกจากท่าใดในราชอาณาจักร ไปยังท่าอื่นภายในหรือนอกราชอาณาจักร จำต้องแจ้งความบอกวันและเวลาที่เรือจะออกเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ทราบในเวลาอันสมควร กับทั้งให้บอกชื่อท่าหรือที่ซึ่งเรือจะแวะด้วย ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันและเวลาที่เรือจะออก ก็ให้แจ้งความเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานทราบทันที เพื่อเจ้าพนักงานนั้นจะได้แจ้งความให้ประชาชนทราบวันและเวลาปิดไปรษณีย์ ที่จะส่งไปกับเรือนั้น

มาตรา ๔๐ ภายหลังเวลาปิดไปรษณีย์ที่จะส่งไปกับเรือเจ้าพนักงานซึ่งได้รับอำนาจจากอธิบดีหรือจากผู้แทนอธิบดีอาจลงไปอยู่ในเรือเพื่อรับไปรษณีย์ภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งได้เสียไปรษณีย์ากรล่วงหน้าครบถ้วนแล้วที่มีผู้นำมาฝากที่เรือ จนถึงเวลาเรือออกเพื่อให้ส่งไปกับเรือ นั้นให้นายเรือช่วยเหลือเจ้าพนักงานเพื่อได้กระทำการตามหน้าที่โดยสะดวกทุกอย่าง

มาตรา ๔๑ ถ้าไม่มีเจ้าพนักงานอยู่ในเรือ นั้น นายเรืออาจรับไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ได้เสีย

ไปรษณียากรล่วงหน้าครบถ้วนแล้วไว้ได้และให้นำไปรษณียภัณฑ์นั้น ๆ ส่งต่อที่ทำการไปรษณีย์หรือที่
ท่าหรือที่ใดที่จะต้องส่งไปรษณียภัณฑ์นั้น

มาตรา ๔๒ (๑) นายเรือที่มาถึงท่าใดในราชอาณาจักรต้องรับจัดการนำส่งบรรดา
ไปรษณียภัณฑ์หรือถุงไปรษณีย์ซึ่งอยู่ในเรือที่สลักหลังส่งถึงท่านั้น และส่งมอบต่อที่ทำการไปรษณีย์ที่
ท่านั้น หรือต่อเจ้าพนักงานซึ่งได้รับอำนาจจากอธิบดีเพื่อการนี้

(๒) ถ้านายเรือลำใดมีไปรษณียภัณฑ์หรือถุงไปรษณีย์ที่สลักหลังส่งยังที่แห่งอื่น
ภายในราชอาณาจักร เมื่อเรือนั้นมาถึงท่าให้นายเรือรับรายงานต่อเจ้าพนักงานประจำที่ทำการ
ไปรษณีย์แห่งท่านั้น และให้กระทำตามที่เจ้าพนักงานผู้นั้นจะสั่ง

(๓) ในทำที่นายเรือจะต้องรายงานนั้นให้นายเรือลงนามในใบปฏิญาณว่าได้ปฏิบัติ
ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นที่ได้รับอำนาจจากอธิบดี ใบปฏิญาณนี้
ให้ผู้ที่อยู่รู้เห็นในขณะนั้นลงนามเป็นพยานไว้ด้วย

(๔) ถ้าเรือลำใดจำต้องเข้าท่า หรือแวะที่แห่งใดนอกทางที่กำหนดให้นายเรือลำนั้น
แจ้งความต่อเจ้าพนักงาน หรือต่อเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ ซึ่งอยู่ใกล้ที่สุดว่าในเรือนั้นมีไปรษณีย์
มาด้วยและถ้าเจ้าพนักงานนั้นส่งประการใดให้ปฏิบัติตาม

มาตรา ๔๓ รัฐมนตรีอาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงินบำเหน็จที่จะให้แก่นายเรือ
เพื่อทำการรับส่งไปรษณียภัณฑ์ในนามของกรม และนายเรือที่เรือจะออกจากท่าใดในราชอาณาจักร
เมื่อได้รับถุงไปรษณีย์ไว้เพื่อนำไปแล้ว มีสิทธิที่จะร้องขอและรับเงินบำเหน็จที่ควรได้ ในการนำส่งถุง
ไปรษณีย์และของในถุงนั้นตามความในมาตรานี้

มาตรา ๔๔ ไปรษณียภัณฑ์ที่ได้เข้ามาถึงกรุงเทพฯ จากประเทศใด ๆ ภายนอก
ราชอาณาจักร โดยยานพาหนะใด ๆ ต้องมอบให้แก่เจ้าพนักงานประจำที่ทำการไปรษณีย์ที่อยู่ใกล้
ที่สุดทันที

หมวด ๙

สิทธิพิเศษในการรับส่งไปรษณีย์

มาตรา ๔๕ บรรดาบุคคล สัตว์ หรือยานพาหนะอย่างใด ๆ ที่รับส่งแต่เฉพาะถุง
ไปรษณีย์นั้น ถ้ามีค่าผ่านทางที่จะต้องเสีย ให้ยกเว้นไม่ต้องเสีย

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขัดขวาง หน่วงเหนี่ยว หรือกีดกันบุคคล สัตว์ หรือ
ยานพาหนะอย่างใด ๆ ที่จะไปรับหรือใช้ให้รับถุงไปรษณีย์ หรือที่กำลังรับส่งถุงไปรษณีย์

มาตรา ๔๗ ถ้าถุงไปรษณีย์ที่ส่งไปทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศนั้นไม่อาจส่งไปยัง
ที่ซึ่งจะส่งถึงได้ เพราะมีอุปสรรคเกิดขึ้น ให้เป็นหน้าที่ของบุคคลทุกคนที่สามารถช่วยได้ช่วยเหลือจน
เต็มกำลัง เพื่อให้ถุงไปรษณีย์นั้นส่งไปถึงที่ได้โดยเร็วที่สุด

มาตรา ๔๘ บุคคลผู้รับขึ้นส่งของ หรือคนโดยสาร เพื่อบำเหน็จเป็นทางค้าปกติของตน จำต้องรับขึ้นส่งไปรษณีย์ภัณฑ์หรือธงไปรษณีย์ ซึ่งอธิบดีจะกำหนดให้ส่งและให้ได้รับค่าระวางพาหนะสำหรับการนี้ ตามแต่จะได้ตกลงกันเป็นครั้งคราว

มาตรา ๔๙ ถ้ามีข้อโต้เถียงเกิดขึ้นด้วยเรื่องสัญญาหรือเงื่อนไขที่ดี ค่าระวางพาหนะที่ดี ซึ่งไม่สามารถจะตกลงกันได้ทั้งสองฝ่ายมีสิทธิที่จะตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นฝ่ายละคน แต่ถ้าฝ่ายใดละเลยเสีย ไม่เลือกตั้งอนุญาโตตุลาการ อีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้เลือกตั้งอนุญาโตตุลาการแทนฝ่ายที่ละเลยนั้นได้ เพื่อวินิจฉัยข้อโต้เถียงนั้น

ถ้าความเห็นของอนุญาโตตุลาการก้ำกึ่งไม่ตกลงกัน อนุญาโตตุลาการอาจเลือกตั้งผู้เป็นประธานขึ้นคนหนึ่ง เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ถ้าอนุญาโตตุลาการไม่ตกลงกันในการเลือกตั้งผู้เป็นประธานก็ให้ร้องขอต่อศาลให้เลือกตั้งผู้เป็นประธานขึ้น

หมวด ๑๐

ธนาคัตติ

มาตรา ๕๐ กรมอาจจัดให้มีการรับส่งเงินจำนวนหนึ่งจำนวนใดทางธนาคัตติ และ

มาตรา ๕๑ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี อธิบดีอาจวางระเบียบว่าด้วยธนาคัตติและจ่ายเงินตามธนาคัตติ กับทั้งบุคคลที่จะจ่ายหรือรับเงินตลอดถึงเวลาและวิธีจ่าย

มาตรา ๕๒ เมื่อไม่สามารถจะจ่ายเงินตามธนาคัตติให้แก่ผู้รับ เพราะเหตุที่ผู้รับตายหรือล้มละลาย กรมมีอำนาจที่จะจ่ายเงินจำนวนนั้นให้แก่ทายาท หรือผู้จัดการทรัพย์สินมรดกของผู้รับ หรือแก่เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ ฯลฯ แล้วแต่กรณี เมื่อบุคคลนั้น ๆ แสดงหลักฐานแห่งฐานะของตนดังกล่าวข้างต้นได้จนเป็นที่พอใจ

มาตรา ๕๓ บุคคลใดซึ่งฝากเงินไปโดยทางธนาคัตติ และถ้าเงินนั้นยังมิได้จ่ายให้แก่ผู้รับ อาจขอให้จ่ายเงินตามธนาคัตตินั้นคืนแก่ตน หรือให้จ่ายแก่บุคคลอื่นนอกจากผู้รับเดิมได้แล้วแต่จะสั่ง

ถ้าหาตัวผู้รับและผู้ฝากธนาคัตติไม่ได้ให้กรมโฆษณาหาตัวผู้รับและผู้ฝาก เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันโฆษณาผู้รับหรือผู้ฝากจะเรียกเงินตามจำนวนนั้นคืนหาได้ไม่

มาตรา ๕๔ เมื่อเจ้าพนักงานได้จ่ายเงินให้แก่บุคคลใดตามธนาคัตติเกินกว่าจำนวนที่ควรจ่ายให้แก่บุคคลนั้นก็ดี หรือได้จ่ายเงินให้แก่บุคคลใดตามธนาคัตติซึ่งควรจ่ายให้แก่บุคคลอื่นก็ดี ให้กรมแจ้งความเป็นหนังสือไปยังบุคคลนั้นให้ใช้เงินที่จ่ายไปโดยมิชอบนั้นคืนภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๕๕ เมื่อเจ้าพนักงานได้จ่ายเงินตามธนาคัตให้แกบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่นำธนาคัต หรือใบเสร็จใบสำคัญหรือใบแจ้งความสำหรับธนาคัตมาแสดงว่าเป็นผู้รับเงินหรือตัวแทนไปแล้ว กรมเป็นอันหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในเงินจำนวนนั้น

ห้ามมิให้ผู้ใดฟ้องกรมในการจ่ายเงินตามธนาคัตเนื่องเข้าเพราะเหตุสุจริต หรือประมาทเลินเล่อ หรือละเว้น หรือผิดหลง หรือกลฉ้อฉล หรือยักยอก หรือด้วยความตั้งใจกระทำ หรือเป็นด้วยความละเลยของเจ้าพนักงาน แต่ในกรณีเช่นนี้ให้ส่งมอบเงินตามจำนวนในธนาคัตนั้นให้แก่ผู้รับ หรือผู้ฝาก

ห้ามมิให้ผู้ใดฟ้องกรมเพราะเหตุที่จ่ายเงินผิด เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้ออกธนาคัต กรมไม่ต้องรับผิดชอบเกินกว่าจำนวนเงินในธนาคัต และไม่ต้องรับผิดชอบ ถ้าการจ่ายเงินตามธนาคัตนั้นได้จ่ายผิดไป เพราะเหตุที่ผู้ฝากบอกชื่อและที่อยู่ของผู้รับไม่ถูกต้องหรือไม่บริบูรณ์

หมวด ๑๑

การตรวจค้น จับกุม ฟ้องร้อง และบทลงโทษ

ส่วนที่ ๑

ความผิดที่เจ้าพนักงานกรมกระทำขึ้น

มาตรา ๕๖ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานไปรษณีย์ หรือเป็นผู้มีหน้าที่ราชการติดต่อกับที่ทำการไปรษณีย์ หรือตู้ไปรษณีย์เขียนแซหรือทำให้เนินเข้าในการนำส่ง หรือส่งมอบถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์หรือธนาคัต หรือกระทำให้เกิดเสียหายแก่สิ่งเหล่านั้นโดยเจตนา ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าวัน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดซึ่งทานใช้ให้นำส่งถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ระหว่างส่งทางไปรษณีย์ และเวลาที่ใช้ให้ทำการนั้นได้มอบให้เป็นหน้าที่จดและรักษาบัญชีใด จดหรือมอบให้ผู้อื่นจดข้อความเท็จลงในบัญชี โดยเจตนาจะทำให้หลงเชื่อว่าตนได้ไปถึงที่ หรือได้นำส่งถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์นั้นแล้ว ซึ่งความจริงไม่ได้ไปถึงที่หรือไม่ได้นำส่ง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานกระทำผิดหน้าที่ของตน เปิดหรือยอมให้ผู้อื่นเปิดถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือตั้งใจกัก หรือหน่วงเหนี่ยว หรือยอมให้ผู้อื่นกักหรือหน่วงเหนี่ยวถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินพันบาท

แต่มาตรานี้ ไม่เกินความถึงการเปิด หรือกัก หรือหน่วงเหนี่ยวถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามคำสั่งของรัฐมนตรี หรือศาลที่มีอำนาจ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๕๙ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทุกจริต (ก) ลงเครื่องหมายของราชการบนธงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ผิด โดยเจตนา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ข) เปลี่ยนแปลง ชูตลบ หรือทำให้เครื่องหมายของราชการบนธงไปรษณีย์ หรือไปรษณีย์ภัณฑ์สูญหาย โดยเจตนาทุกจริต สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำการไปรษณีย์อย่างใด ๆ เรียกหรือรับเงินเป็นค่าไปรษณียากร ซึ่งตนรู้อยู่แล้วว่าเรียกไม่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินห้าร้อยบาท สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน โดยเจตนาทุกจริตส่งทางไปรษณีย์ หรือบรรจุลงในธงไปรษณีย์ ซึ่งไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ยังมิได้เสียไปรษณียากรให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ซึ่งบังคับและคำสั่งที่ได้ตั้งขึ้น ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสองพันบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนที่ ๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ความผิดอย่างอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๖๑ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๖ คือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) นำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ภายในเขตซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ข) กระทำการอย่างใด ๆ ที่เกี่ยวแก่การนำส่งจดหมายหรือไปรษณียบัตรโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ ภายในเขตซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) ส่งหรือขอให้รับ หรือส่งมอบจดหมาย หรือไปรษณียบัตรเพื่อให้ส่งโดยทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ ภายในเขตซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษที่จะทำการนี้ได้ฝ่ายเดียว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ง) รวบรวมจดหมาย หรือไปรษณียบัตร เพื่อส่งไปทางอื่นนอกจากทางไปรษณีย์ เว้นแต่ได้สิทธิพิเศษดังกล่าวข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนจดหมายหรือไปรษณียบัตรไม่เกินฉบับละสิบบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ผู้ใดรวบรวมจดหมาย หรือไปรษณียบัตรหลายฉบับ ถึงบุคคลหลายคน เข้าในห่อหรือซองเดียวกันเพื่อส่งทางไปรษณีย์เป็นห่อจดหมาย หรือตนรู้อยู่แล้ว ขอให้รับหรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตรเพื่อให้ส่งเป็นห่อจดหมาย เว้นแต่ได้สิทธิพิเศษดังกล่าวข้างต้น ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนจดหมาย หรือไปรษณียบัตรไม่เกินฉบับละสิบบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๓ ผู้ใดนำส่ง รับ ขอให้รับ หรือส่งมอบจดหมายหรือไปรษณียบัตร หรือรวบรวมจดหมายหรือไปรษณียบัตรเป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๗ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตาม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จำนวนจดหมายหรือไปรษณียบัตรไม่เกินฉบับละยี่สิบบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดส่ง ขอให้รับ หรือจัดทำขึ้นแล้วส่งไปเพื่อให้ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์หรือสิ่งใด ๆ ทางไปรษณีย์ เป็นการฝ่าฝืนต่อมาตรา ๒๓ หรือ ๒๔ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเอาไฟเผา หรือเอาไม้ขีดไฟใส่ในตู้ไปรษณีย์ หรือเอาวัตถุระเบิดใส่ในหรือที่ตู้ไปรษณีย์ หรือวัตถุที่น่าเป็นอันตรายสิ่งโสโครก สิ่งมีพิษหรือของน้ำอย่างใด ๆ เทหรือใส่ในหรือที่ตู้ไปรษณีย์ หรือทำให้เสียหายแก่ตู้ไปรษณีย์ หรือกระทำการใด ๆ ที่อาจเป็นการเสียหายแก่ตู้ไปรษณีย์ หรือเครื่องประกอบและอุปกรณ์หรือของในตู้ไปรษณีย์ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดปิดกระดาดแจ้งความ ปิดประกาศ หรือคำแจ้งความ หรือปิดบัญชีป้าย หรือสิ่งใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ ให้เบื่อน หรือให้เสียหายแก่ที่ทำการไปรษณีย์หรือตู้ไปรษณีย์ โดยไม่มีอำนาจที่จะทำได้ตามกฎหมาย ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ใดซึ่งบังคับไว้โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำการปฏิญาณอันเกี่ยวแก่ไปรษณีย์ภัณฑ์ หรือของในไปรษณีย์ภัณฑ์หรือราคาของนั้นที่ต้องส่งไปทางไปรษณีย์กล่าวข้อความใดในการปฏิญาณที่ตนรู้ หรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือที่ตนไม่เชื่อว่าเป็นจริง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ถ้าการปฏิญาณที่เป็นเท็จนั้น ได้กระทำขึ้นฉ้อโกงกรมให้ปรับไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเป็นนายเรือ

(ก) ละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘

(ข) ละเลยไม่นำส่งถุงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ที่ตนต้องกระทำตามมาตรา ๔๒ โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควรซึ่งเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องนำสืบ

(ค) ไม่ยอมหรือจงใจละเว้นไม่ส่งมอบถุงไปรษณีย์หรือไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่ในความปกครองของตนให้แก่บุคคลที่ได้แต่งตั้งไว้ให้เป็นผู้รับ ในเมื่อเรือจอดอยู่ที่ด่านตรวจป้องกันโรค

(ง) ไม่ยอมหรือจงใจละเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่ซึ่งจำต้องกระทำตามมาตรา ๓๙

หรือมาตรา ๔๐

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินพันบาท

มาตรา ๖๙ ผู้ใดเป็นนายเรือที่มาถึงท่าหรือที่แห่งใด ในราชอาณาจักรหรือเป็นคนประจำเรือนั้น ภายหลังที่ได้ส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่บนเรือทั้งหมด หรือแต่ส่วนใดไปยังที่ทำการไปรษณีย์ประจำท่าที่เรือมาถึงนั้นแล้ว ยังมีไปรษณีย์ภัณฑ์ซึ่งกรมมีสิทธิพิเศษแต่ฝ่ายเดียวที่จะต้องส่งไปยังที่ทำการไปรษณีย์นั้นเหลืออยู่ในหีบหรือในความปกครอง หรือในความยึดถือของตนโดยความรู้สึกละเลยไม่นำส่ง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนไปรษณีย์ภัณฑ์นั้นไม่เกินสี่ร้อยบาท

ผู้ใดเป็นนายเรือหรือบุคคลประจำเรือดังกล่าวในวรรคก่อน เมื่อเจ้าพนักงานได้เรียกร้องให้ส่งไปรษณียภัณฑ์นั้นแล้วหนึ่งวันหรือกักไปรษณียภัณฑ์นั้นไว้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับตามจำนวนไปรษณียภัณฑ์ไม่เกินสี่ร้อยบาท

มาตรา ๗๐ ผู้ใดขัดขวาง กีดกัน หน่วงเหนี่ยว กักหรือทำให้เนิ่นช้าต่อการนำส่งส่งไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ หรือด้วยอุบายอย่างใด ๆ เปิดถุงไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามคำสั่งของรัฐมนตรี หรือของศาลที่มีอำนาจ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรานี้ ไม่ตัดอำนาจที่จะกักเจ้าพนักงานหรือบุคคลใดที่กำลังนำส่งส่งไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์ โดยมีข้อหาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญาหรือกฎหมายอื่นที่ใช้อยู่ในเวลานั้น

มาตรา ๗๑ ผู้ใดยึด หรือจงใจซ่อนเร้น เก็บ หรือกักส่งไปรษณีย์ หรือไปรษณียภัณฑ์ในระหว่างส่งทางไปรษณีย์โดยเจตนาทุจริต หรือเมื่อเจ้าพนักงานได้ร้องขอ ยังละเลยไม่ยอมมอบส่งไปรษณีย์หรือไปรษณียภัณฑ์ อันควรมอบให้แก่ผู้อื่น ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๗๒ ผู้ใดที่เจ้าพนักงานต้องการให้ช่วยเหลือในการส่งส่งไปรษณีย์ในขณะที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น ดังกล่าวไว้ในมาตรา ๔๗ ไม่ยอมรับ หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำร้องขอ โดยความจงใจ และไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๗๓ ผู้ใดเป็นผู้รับขน ละเลยหรือไม่ยอมรับขนส่งส่งไปรษณีย์หรือไปรษณียภัณฑ์ ที่อธิบดีกำหนดให้ส่งดังกล่าวไว้ในมาตรา ๔๘ โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันสมควร ซึ่งเป็นหน้าที่ของตนที่จะต้องนำสืบ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดซึ่งกรมได้อนุญาตให้ตั้งที่ทำการไปรษณีย์ประเภทรับอนุญาตหรือแต่งตั้งให้เป็นผู้ขายตราไปรษณียากร

(ก) เรียกเอาราคาตราไปรษณียากรจากผู้ซื้อสูงกว่าหรือต่ำกว่าราคาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ อันได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๗ (๒) ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(ข) กระทำความผิดต่อข้อบังคับอื่น ที่ได้ตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๗๕ ห้ามมิให้ผู้ใดซึ่งไม่ได้รับอำนาจจากกรมปิดถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายตามที่ระบุไว้ต่อไป นี้ หรือให้ถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายนั้น ๆ ปรากฏอยู่ที่เรือนกำแพง ประตู หน้าต่าง หีบ เสา หรือที่อื่นอันเป็นของตน หรืออยู่ในความคุ้มครองของตน กล่าวคือ

(ก) คำว่า “ที่ทำการไปรษณีย์” หรือ “ตู้ไปรษณีย์” ประกอบด้วยถ้อยคำ ตัวอักษร

หรือเครื่องหมายใด ๆ ที่แสดงให้รู้หรือส่อให้เห็น หรืออาจชักนำไปให้ประชาชนเชื่อว่าเป็นที่ทำการไปรษณีย์ หรือตู้ไปรษณีย์

(ข) ถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายใด ๆ ที่แสดงให้รู้ หรือส่อให้เห็น หรืออาจชักนำไปให้ประชาชนเชื่อว่าเรือนหรือที่นั้น ๆ เป็นที่ทำการไปรษณีย์ หรือตู้ไปรษณีย์

ผู้ใดกระทำความผิดตามนี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๗๕ กรมอาชญาบัตรให้ถอนหรือลบถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายนั้นออกเสียภายในเวลาอันสมควร หรือให้ย้ายหรือถอนหรือปิดตู้จดหมายที่เป็นของผู้นั้น หรืออยู่ในความคุ้มครองของผู้นั้น ซึ่งอาจทำให้เข้าใจว่าเป็นที่ทำการไปรษณีย์หรือตู้ไปรษณีย์

ถ้าผู้กระทำความผิดได้รับคำบังคับตามวรรคต้น ละเลยไม่ปฏิบัติตาม มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินวันละสิบบาททุกวันตลอดเวลาที่ความผิดนั้นยังปรากฏอยู่

มาตรา ๗๗ ผู้ใดใช้ตราไปรษณียากร ซึ่งมีเครื่องหมายแสดงว่าตราไปรษณียากรนั้นได้ใช้แล้ว ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ส่วนที่ ๓ การตรวจค้นจับกุมและฟ้องร้อง

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ว่าด้วยอำนาจสิทธิขาดของรัฐบาล เจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบอำนาจจากอธิบดีเป็นหนังสือโดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี อาจตรวจค้นจับกุม หรือหน่วงเหนี่ยวไว้ได้เป็นเวลาอันสมควรเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙ การฟ้องบุคคลผู้กระทำความผิดอาชญาเกี่ยวกับดวงไปรษณีย์หรือไปรษณียภัณฑ์ส่งทางไปรษณีย์นั้น ในฟ้องจะกล่าวแต่เพียงว่า ดวงไปรษณีย์หรือไปรษณียภัณฑ์นั้นเป็นทรัพย์สินของกรมก็พอ และไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่า ดวงไปรษณีย์หรือไปรษณียภัณฑ์นั้นมีค่ามากน้อยเท่าใด

มาตรา ๘๐ การฟ้องขอให้ลงโทษผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ฟ้องได้ต่อเมื่อเจ้าพนักงานไปรษณีย์ได้ร้องขอ

ในเวลาใด ๆ ก่อนมีคำพิพากษา เจ้าพนักงานไปรษณีย์มีอำนาจเปรียบเทียบเพื่อเรียกหรือเงินค่าปรับ หรือเพื่อริบทรัพย์สินผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ โดยกระทำความตกลงและวางเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ สุดแล้วแต่จะเห็นสมควร

มาตรา ๘๑ เมื่อผู้กระทำความผิดจะต้องถูกปรับสำหรับความผิดอย่างใด ๆ ตาม

พระราชบัญญัตินี้ ถ้ากรมได้ทำคำร้องขอเป็นพิเศษแล้ว ศาลอาจสั่งในคำพิพากษาให้แบ่งเงินพินัยไม่
เกินกึ่งหนึ่ง ให้แก่ผู้สืบทอดกระทำผิดนั้น

หมวด ๑๒

การรักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๘๒ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อการนี้
ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงตั้งเจ้าพนักงาน กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกิจการอื่น ๆ เพื่อ
ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาล
ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
นายพันเอก พระยาพหลพลพยุหเสนา
นายกรัฐมนตรี

ชาญ/ผู้จัดทำ

๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔

สายสัมพันธ์/ปรับปรุง
๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๒